Coördinatie (2)

KONINKRIJK BELGIE

ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vacantiekamer, de 27e Juli 1955 door de Minister van Economische Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot uitvoering van de wet van 31 Mei 1955 waarbij, tot bevordering van de economische expansie en tot bestrijding van de werkloosheid, financiële steun van de Staat voor oprichting of aankoop van industriële en ambachtelijke gebouwen wordt verleend", heeft de 3e Augustus 1955 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre des vacations, saisi par le Ministre des Affaires économiques, le 27 juillet 1955, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "portant exécution de la loi du 31 mai 1955 concernant l'aide financière accordée par l'Etat à la construction ou à l'acquisition de batiments industriels et artisanaux en vue de l'expansion économique et de la résorption du chômage", a donné le 3 août 1955 l'avis suivant :

Bij de artikelen van het ontwerp zijn de volgende opmerkingen te maken.

Het slot van artikel 3 ware juister als volgt gesteld : "berekend overeenkomstig artikel 1, 5°, van het besluit van de Regent van 16 Januari 1945 betreffende de werking van de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 15 Juni 1953".

Indien artikel 5 betrekking heeft op de bevoegdheid om bijzondere voorwaarden ten aanzien van de belanghebbenden te stellen, dan zijn daarbij geen opmerkingen te maken. Wil dat artikel daarentegen aan de Ministers de macht toekennen, om in ministeriële besluiten de regelen voor de toepassing van deze wet voor te schrijven, dan past hierbij de bedenking dat zodanige bevoegdheid krachtens artikel 67 van de Grondwet normaal aan de Koning toekomt; overdracht van deze bevoegdheid is alleen geoorloofd ten aanzien van aanvullende en bijkomstige voorzieningen. Bovendien is het moeilijk denkbaar dat, indien de tekst een verordenende bevoegdheid aan de Ministers wil opdragen, verscheidene Ministers afzonderlijk bevoegd zouden zijn om voorzieningen over dezelfde aangelegenheid te treffen; het ware raadzaam deze besluiten gezamenlijk vast te stellen.

Artikel 6 ware duidelijker als volgt gesteld :

"Artikel 6.

Kredieten als bedoeld in artikel 1 van de wet van 31 Mei 1955, kunnen alleen worden toegekend door ..... (voorts zoals in het ontwerp) .....".

...

In artikel 7 zou onder de gegevens, welke iedere aanvraag moet bevatten, ook moeten vermeld worden de naam van de openbare kredietinstelling waar de lening zal worden aangevraagd.

Artikel 8 ware beter als volgt te lezen :

"Artikel 8.

De gerechtigden op een Rijksbijdrage zijn verplicht de Minister van Economische Zaken of de Minister van Middenstand onmiddellijk er van te verwittigen, indien zij, met name ingevolge overlijden, veiling, verdeling, onteigening, teruggang der economische voorwaarden of wegens overmacht, de gebouwen zullen moeten vervreemden of niet langer overeenkomstig het in de aanvraag om Rijksbijdrage bepaalde doel zullen kunnen gebruiken.

Gedurende een termijn van zes jaar, te rekenen van de toekenning van de lening of de toelage, mogen de gerechtigden op een Rijksbijdrage, zonder voorafgaande toestemming van de Minister van Economische Zaken of de Minister van Middenstand, geen hypotheek toestaan op de gebouwde eigendommen of, ingeval de grond aan een derde toebehoort, op de gebouwen voor het oprichten of het aankopen waarvan het voordeel van de wet van 31 Mei 1955 is verleend".

De tekst van artikel 9 dient zo te worden omgewerkt dat het duidelijk wordt dat de verplichtingen van artikel 9 niet langer gelden zodra de vervreemding of de wijziging van bestemming mag plaats hebben zonder dat hierdoor het voordeel van de wet verloren gaat.

...

Het tweede lid van dit artikel, volgens hetwelk gemachtigden van de Ministers de gebouwen kunnen bezichtigen, zou een afzonderlijk artikel moeten vormen.

De bepaling van de eerste volzin van artikel 10 zou een geschikter plaats vinden in artikel 7, waar de inhoud van de aanvragen wordt geregeld.

In hetzelfde artikel dienen de woorden "de Ministers van Economische Zaken of van Middenstand oordelen in laatste aanleg over de waarde der gebouwen" te worden vervangen door : "de Ministers ... beoordelen ... de waarde der gebouwen".

Artikel 11 schrijft voor dat "elk contract een beding bevat volgens hetwelk de ondernemingen vóór de volledige terugbetaling van het door het Rijk gewaarborgde krediet geen enkel van hun goederen als waarborg ten gunste van derden mogen stellen zonder toestemming van de Minister van Financiën. Het niet naleven van deze beschikking geldt als een opheffend beding van de overeenkomst".

Daar het niet de taak van een koninklijk besluit is, rechtstreeks de gevolgen van de niet-naleving van een uit een overeenkomst ontstane verbintenis te regelen, moet worden voorgeschreven dat het contract zelf bepalingen in die zin bevat.

Artikel 11 kan als volgt worden gelezen :

"<u>Artikel 11.</u>

De modaliteiten inzake onderzoek der aanvragen, toekenning der kredieten en uitbetaling der in artikel

...

l bepaalde toelagen worden vastgesteld in overeenkomsten, die de Staat met iedere openbare kredietinstelling sluit.

Deze overeenkomsten bepalen welke bedingen in de leencontracten voorkomen, alsmede welke documenten aan de Minister van Financiën en aan de Ministers van Economische Zaken of van Middenstand worden ter hand gesteld.

Ten aanzien van 's Rijks waarborg wordt in bedoelde overeenkomsten bepaald dat elk contract een beding bevat krachtens hetwelk degenen die een door het Rijk gewaarborgd krediet hebben verkregen, verplicht zijn aan de Minister van Financiën en aan de Ministers van Economische Zaken of van Middenstand de inlichtingen te verstrekken die nodig zijn ter vrijwaring van 's Rijks belangen en ter verantwoording van het kredietgebruik.

Daarin wordt eveneens bepaald dat elk contract een beding bevat volgens hetwelk de ondernemingen vóór de volledige terugbetaling van het door het Rijk gewaarborgde krediet geen enkel van hun goederen als waarborg ten gunste van derden mogen stellen zonder toestemming van de Minister van Financiën. Deze bepaling slaat echter niet op de kredieten verleend tot zekerheid van kortlopende kredietverrichtingen, zoals overeenkomstig de handelsgebruiken gesloten disconto en warrant. In dit beding moet worden verklaard dat het niet-naleven van deze bepaling de ontbinding van het contract tot gevolg kan hebben. De overeenkomst zal aangeven dat de openbare kredietinstelling de ontbinding van het contract zal vragen indien de Minister van Financiën haar daarom verzoekt".

...

Artikel 12 ware beter als volgt te lezen :

"Artikel 12.-

De beslissingen tot het verlenen van 's Rijks waarborg worden door Onze Minister van Financiën enerzijds en Onze Minister van Economische Zaken of Onze Minister van Middenstand anderzijds gezamenlijk genomen".

In artikel 13 kan het woord "elk" zonder bezwaar wegvallen.

Le dispositif du projet appelle les observations suivantes :

L'article 3, in fine, serait plus correctement rédigé comme suit : "calculé conformément à l'article 1er, 5°, de l'arrêté du Régent du 16 janvier 1945 concernant le fonctionnement de l'Office national de sécurité sociale, modifié par l'arrêté royal du 15 juin 1953".

Si l'article 5 a en vue le pouvoir d'imposer aux bénéficiaires des conditions particulières, il ne soulève pas d'objections. Si, au contraire, cet article entend donner aux ministres le pouvoir de préciser par arrêtés ministériels les règles d'application de la loi, il convient d'observer que cette compétence incombe normalement au Roi en vertu de l'article 67 de la Constitution; la délégation ne peut être admise que pour autant qu'il s'agisse de mesures complémentaires et secondaires. De plus, si le texte entend conférer aux ministres un pouvoir réglementaire, il se conçoit difficilement que plusieurs ministres aient séparément le pouvoir de réglementer la même matière; il s'impose que ces arrêtés soient pris conjointement.

L'article 6 serait plus clairement rédigé comme suit :

"Article 6.

Sont seuls habilités à accorder les crédits visés à ... (le reste comme au projet)... ".

...

A l'article 7, il serait utile de prévoir parmi les indications que doit comporter toute demande, la désignation de l'institution publique de crédit auprès de laquelle le prêt sera sollicité.

L'article 8 serait mieux rédigé comme suit :

"Article 8.-

Les bénéficiaires des interventions de l'Etat sont tenus d'avertir immédiatement le Ministre des Affaires économiques ou le Ministre des Classes moyennes si, par suite, notamment, de décès, de licitation, de partage, d'expropriation, de détérioration des conditions économiques ou par force majeure, ils vont être amenés à aliéner les bâtiments ou à cesser de les utiliser aux fins prévues dans la demande d'intervention.

Pendant un délai de six ans à dater de l'octroi du prêt ou de la subvention, les bénéficiaires des interventions ne pourront, sans l'autorisation préalable du Ministre des Affaires économiques ou des Classes moyennes, consentir une hypothèque sur les propriétés bâties ou, dans le cas où le fonds appartient à un tiers, sur les bâtiments pour la construction ou l'acquisition desquels le bénéfice de la loi du 31 mai 1955 a été accordé".

Le texte de l'article 9 devrait être remanié de telle manière qu'il fasse apparaître que les obligations imposées par l'article 9 cessent le jour où l'aliénation ou le changement de destination peuvent avoir lieu sans perdre le bénéfice des avantages de la loi.

...

Le deuxième alinéa de cet article qui organise la visite des bâtiments par les délégués des Ministres devrait faire l'objet d'un article distinct.

La disposition de la première phrase de l'article 10 serait mieux à sa place à l'article 7 qui précise le contenu des demandes.

Au même article, au lieu de "les Ministres des Affaires économiques ou des Classes moyennes jugent en dernier ressort de la valeur des bâtiments", il serait préférable de dire : "les Ministres ... apprécient ... la valeur des bâtiments".

L'article 11 prévoit que chaque contrat contient une clause en vertu de laquelle les entreprises ne peuvent sans l'autorisation du Ministre des Finances, donner leurs biens en garantie au profit de tiers avant le remboursement intégral du crédit garanti par l'Etat. "La non-observation de cette disposition constitue une clause de résolution du contrat".

Comme il n'appartient pas à l'arrêté royal de régler directement les conséquences de la violation d'une obligation née d'un contrat, il y a lieu d'imposer que le contrat lui-même contienne des dispositions à cet égard.

L'article 11 pourrait être rédigé de la manière suivante :

...

"Article 11.

Les modalités d'instruction des demandes, de l'attribution des crédits et du paiement des subventions prévues à l'article premier font l'objet de conventions entre l'Etat et chacune des institutions publiques de crédit.

Ces conventions déterminent les clauses qui doivent figurer dans les contrats de prêts, ainsi que les documents à fournir au Ministre des Finances et aux Ministres des Affaires économiques ou des Classes moyennes.

En ce qui concerne la garantie de l'Etat, il sera prévu dans ces conventions que chaque contrat contiendra une clause en vertu de laquelle les bénéficiaires des crédits garantis par l'Etat sont tenus de fournir au Ministre des Finances et aux Ministres des Affaires économiques ou des Classes moyennes, les renseignements nécessaires à la sauvegarde des intérêts de l'Etat et à la justification de l'utilisation du crédit.

Il sera également prévu que chaque contrat contiendra une clause en vertu de laquelle les entreprises ne peuvent, sans l'autorisation du Ministre des Finances, donner en garantie au profit de tiers, aucun de leurs biens avant le remboursement intégral du crédit garanti par l'Etat. Cette disposition ne vise toutefois pas les crédits consentis pour sécurité d'opérations de crédit à court terme, tels que l'escompte et le warrant conclus conformément aux usages

...

commerciaux. Cette clause devra prévoir que la non-observation de cette disposition pourra entraîner la résolution du contrat. La convention disposera que l'institution publique de crédit demandera la résolution du contrat si le Ministre des Finances l'y invite".

L'article 12 serait mieux rédigé de la manière suivante :

"Article 12.

Les décisions octroyant la garantie de l'Etat sont prises conjointement d'une part par Notre Ministre des Finances et, d'autre part, par Notre Ministre des Affaires économiques ou Notre Ministre des Classes moyennes".

A l'article 13, le mot "chacune" peut être omis sans inconvénient.

De kamer was samengesteld uit	La chambre était composée de	
de Heren : F. LEPAGE,	raadsheer van State,	voorzitter,
Messieurs:	conseiller d'Etat,	président,
J. COYETTE,	raadsheren van State,	
G. VAN BUNNEN,	conseillers d'Etat,	
F. VAN GOETHEM,	bijzitters van de afdeling wetgeving,	
J. LIMPENS,	assesseurs de la section de législation,	
G. PIQUET,	adjunct-griffier,	griffier.
	greffier adjoint,	greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. LEPAGE,

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. LEPAGE.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) G. PIQUET.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) F. LEPAGE.